

[Niels Helveg Petersen]

der der er for at forlange sager til behandling her i salen.

Med den bemærkning kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale, at man afviser det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Vi gør det, fordi vi er aldeles overbevist om, at der med de beskedne midler, der er til rådighed for en forbedring af uddannelsesstøtten, næppe er noget sted, hvor et beløb og en støtte af denne karakter vil falde på et mere tørt sted end netop ved støtte for EFG i basisåret.

Lad mig så understrege, at man med denne beslutning ikke på nogen måde har genoptaget den drøftelse, som fandt sted for et år siden, hvor et flertal i folketinget afviste løn til EFG-elever i basisåret. Det, der her er tale om, er en ekstraordinær bevilling til særlig hårdt ramte; der er ikke tale om en egentlig aflønning.

Jens Møller (KrF):

Jeg beklager også meget, at det ser ud til, at forslaget ikke bliver vedtaget, for det betyder jo, at vi igen i finansudvalget skal tage stilling til to sammenkædede forslag, to forslag, det for os er næsten umuligt at tage stilling til under ét, idet vi jo absolut går ind for det andet af dem, medens vi mener, man ikke kan vedtage det første i finansudvalget, men at det bør behandles her i salen, fordi der ellers ikke bliver givet mulighed for at stemme efter overbevisning, sådan som det ellers er folketingsmedlemmers pligt at gøre.

Under førstebehandlingen af forslaget bad jeg ministeren om at dele forslaget op i to, således at det kunne lade sig gøre at stemme sådan, som vi virkelig synes det er rigtigt. Svaret var nej, og ved den lejlighed måtte jeg konstatere, at det altså ikke kunne bevises, at ministeren ikke var stædig. Da der stadig ikke er sket noget i denne sag, vil jeg gå et skridt videre og sige, at hvis ministeren skulle føle trang til at gå herop på denne talerstol og erklære: jeg er stædig, ja, så vil jeg ikke føle trang til at modsige hende.

Alfred Hansen (DR):

Det er jo efterhånden en tilbagevendende begivenhed, at vi i folketinget må drøfte de uddannelsessøgendes økonomiske forhold, og der er al mulig grund til at drøfte disse ting. Det er mit indtryk, at ministeren gen-

nem frie forhandlinger i folketinget ville have kunnet sikre sig et meget bredt flertal for en generel forbedring af alle uddannelsessøgendes økonomiske forhold på linje med de intentioner, som er indeholdt i retsforbundets forslag til revision af Statens Uddannelsesstøtte.

Jeg finder, at de uddannelsessøgendes økonomiske forhold er så elendige, at man allerede i indeværende folketingssamling burde have erstattet de statsgaranterede lån med rentefrie statslån. Man burde have forhøjet lånegrænsen til 22.000–23.000 kr. for alle uddannelsessøgende, og man burde have taget konsekvensen af de uretfærdige bevilninger, som finder sted på grundlag af forældrenes skattepligtige indtægt, og have fjernet forældrenes skattepligtige indtægt som beregningsgrundlag for tildeling af uddannelsesstøtte.

Vi ser nu et ganske lille forsøg fra ministerens side på at rette lidt af skævhederne op ved at tildele 85 mill. kr. i stipendier, men der er fortsat meget stor uklarhed om, i hvor høj grad disse penge skal fordeles efter trangskriterium. Man burde have givet dem i hvert fald efter forældrenes bruttoindtægt eller – hvad retsforbundet finder var mere retfærdigt – helt have set bort fra forældrenes skattepligtige indtægt og have betragtet den enkelte uddannelsessøgende som et selvstændigt individ med egne rettigheder og egne pligter.

Jeg beklager dybt, at vi ikke har fået mulighed for at føre et bredt forlig igennem, hvor man virkelig havde støttet også de mange tusinder, snesevis af tusinder, af uddannelsessøgende, som ikke får så meget som en femøre mere at disponere over efter vedtagelsen af det aktstykke, som det jo ser ud til skal tilbage til finansudvalget.

Hvad siger disse mange tusinde? Man har før talt om en hed sommer og et hedt efterår. Jeg gad vide, om det ikke også nu bliver en hed periode, man går i møde ude på uddannelsesstederne med en vedtagelse af det radikale venstre og socialdemokratiet fremsatte forslag vedrørende de 85 mill. kr. og 25 mill. kr. til EFG-eleverne.

Men de parlamentariske vilkår er jo sådan, at der ser ud til at være flertal for ministerens forslag, og så må vi altså desværre vente endnu et års tid, inden vi får en generel løsning på de uddannelsessøgendes pro-